

รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (ฉบับย่อ) ครั้งที่ 8/2564

วันที่ 22 ธันวาคม 2564 ธนาคารแห่งประเทศไทย

เผยแพร่ ณ วันที่ 5 มกราคม 2565

กรรมการที่เข้าร่วมประชุม

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ (ประธาน) นายเมธี สุภาพงษ์ (รองประธาน) นางสาววชิรา อารมย์ดี นายคณิศ แสงสุพรรณ นายรพี สุจริตกุล นายสมชัย จิตสุชน นายสุภักดิ์ ศิวะรักษ์

ภาวะเศรษฐกิจโลกและภาวะตลาดการเงิน

เศรษฐกิจคู่ค้าในระยะข้างหน้ามีทิศทางขยายตัวต่อเนื่องแต่ในอัตราที่ชะลอลง ทั้งนี้ ผลกระทบจากการระบาดของไวรัสสายพันธุ์ Omicron จะจำกัดอยู่ในช่วงแรกของปี 2565 โดยเศรษฐกิจคู่ค้าจะทยอยฟื้นตัวในระยะต่อไป อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลัก (advanced economies: AEs) จะทยอยลดลงจากปี 2564 ที่ฟื้นตัวแรงจากปีก่อนหน้า กอปรกับได้รับผลกระทบจากการระบาดระลอกใหม่และปัญหาข้อจำกัดด้านอุปทานโลก (global supply disruption) ที่ยืดเยื้อ สำหรับเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มชะลอลงเช่นกัน ทั้งจากการใช้มาตรการควบคุมโรคที่เข้มงวดขึ้น ประกอบกับความกังวลต่อการระบาดระลอกใหม่ที่กระทบการผลิตและขนส่ง รวมถึงการลงทุนที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการภาครัฐเพื่อชะลอความร้อนแรงในภาคอสังหาริมทรัพย์และการเพิ่มความเข้มงวดของภาครัฐต่อกิจกรรมในภาคการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับเศรษฐกิจเอเชียเผชิญแรงกดดันจากการแพร่ระบาดของไวรัสสายพันธุ์ Delta ในช่วงที่ผ่านมาทำให้หลายประเทศกลับมาใช้มาตรการควบคุมเข้มงวด แต่จะทยอยฟื้นตัวได้ในระยะต่อไปแม้จะมีปัจจัยกดดันจากการแพร่ระบาดของไวรัสสายพันธุ์ Omicron

ตลาดการเงินโลกเคลื่อนไหวผันผวนสูงขึ้นจากการกลายพันธุ์ของไวรัสและการลดการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลางกลุ่มประเทศ AEs ที่เร็วกว่าการคาดการณ์ของนักลงทุน โดยราคาสินทรัพย์ทางการเงินเคลื่อนไหวผันผวนจากความกังวลต่อการระบาดของไวรัส COVID-19 สายพันธุ์ใหม่ ประกอบกับธนาคารกลางกลุ่มประเทศ AEs ลดการผ่อนคลายนโยบายการเงินเร็วกว่าคาด โดยเฉพาะประเทศที่อัตราเงินเฟ้อสูงเกินกรอบเป้าหมาย โดยธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกาศแผนปรับลดปริมาณการเข้าซื้อสินทรัพย์และส่งสัญญาณปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเร็วขึ้น ด้านธนาคารกลางกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ (emerging markets: EMs) บางแห่งเริ่มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อดูแลปัญหาเงินเฟ้อสูง สำหรับค่าเงินบาทยังคงเคลื่อนไหวผันผวนสูง ในขณะที่ดัชนีค่าเงินบาท (nominal effective exchange rate: NEER) อ่อนค่าลงจากการประชุมครั้งก่อนสอดคล้องกับทิศทางสกุลเงินส่วนใหญ่ในภูมิภาคจากความกังวลต่อการระบาดของไวรัสสายพันธุ์ใหม่ มองไปข้างหน้าตลาดการเงินโลกมีแนวโน้มผันผวนสูงจาก (1) ความเสี่ยงที่ธนาคารกลางต่างประเทศอาจลดการผ่อนคลายนโยบายการเงินเร็วกว่าคาดเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อสูง (2) การระบาดของสายพันธุ์ Omicron ที่อาจกดดันการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และ (3) ความเสี่ยงด้านกฎเกณฑ์ภายในประเทศและนโยบายต่างประเทศของจีน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อแนวโน้มเศรษฐกิจและราคาพลังงานโลก

ภาวะเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 0.9 ในปี 2564 และจะขยายตัวต่อเนื่องในปี 2565 และ 2566 ที่ร้อยละ 3.4 และ 4.7 ตามลำดับ จากการฟื้นตัวของการใช้ภายในประเทศและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะทยอยกลับมามากขึ้น รวมถึงการฟื้นตัวในหลายสาขาธุรกิจมีแนวโน้มปรับดีขึ้นสอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แต่การจ้างงานและรายได้แรงงานยังอยู่ต่ำกว่าช่วงก่อนการระบาด สำหรับแรงสนับสนุนจาก

การใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะแผ่ลงหลังจากที่เร่งไปในช่วงก่อนหน้า ด้านการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มชะลอลงบ้างตามเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและผลกระทบเพิ่มเติมจากการระบาดของสายพันธุ์ใหม่ ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2565 จะขยายตัวต่ำกว่าประมาณการเดิมที่ 6 ล้านคนเป็น 5.6 ล้านคน จากการระบาดของสายพันธุ์ Omicron ที่จะกระทบต่อความเชื่อมั่นในการเดินทางระหว่างประเทศในช่วงแรกของปี สำหรับการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวได้ตามอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ แต่ขยายตัวต่ำกว่าที่ประเมินไว้จากความไม่แน่นอนของผลกระทบจากการกลายพันธุ์ของไวรัสซึ่งส่งผลกระทบต่อจิตใจลงทุนของภาคธุรกิจ ทั้งนี้ เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงด้านต่ำที่ผลกระทบของการกลายพันธุ์ของไวรัสอาจรุนแรงและยืดเยื้อกว่าคาด

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในกรอบเป้าหมาย โดยในปี 2564 2565 และ 2566 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 1.2 1.7 และ 1.4 ตามลำดับ อัตราเงินเฟ้อจะสูงขึ้นชั่วคราวจากปัจจัยด้านอุปทาน โดยเฉพาะราคาพลังงานและข้อจำกัดในการผลิตและขนส่งสินค้าในต่างประเทศ ซึ่งคาดว่าจะคลี่คลายในช่วงครึ่งหลังของปี 2565 ทั้งนี้ โอกาสที่แรงกดดันเงินเฟ้อจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่องยังมีไม่มาก เนื่องจากความสามารถในการส่งผ่านต้นทุนของผู้ประกอบการยังมีจำกัด โดยจากผลการสำรวจความเห็นของผู้ประกอบการในเดือนพฤศจิกายน 2564 พบว่าผู้ประกอบการร้อยละ 55 จะยังไม่ปรับขึ้นราคาสินค้าในอีก 3 เดือนข้างหน้า เนื่องจากการแข่งขันสูงและกำลังซื้อในประเทศยังไม่เข้มแข็งจากหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงและตลาดแรงงานที่ยังเปราะบาง สำหรับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นต่อเนื่องตามทิศทาง การฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศ ด้านการคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อยังคงยึดเหนี่ยวอยู่ในกรอบเป้าหมาย ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อไทยมีความเสี่ยงด้านสูงจากพัฒนาการเงินเพื่อโลกและการส่งผ่านต้นทุนของผู้ประกอบการ

ในระยะข้างหน้า การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยยังเปราะบางและมีความไม่แน่นอนสูง โดยจะต้องติดตาม (1) พัฒนาการการระบาดของสายพันธุ์ Omicron ซึ่งอาจส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง รุนแรง หรือยืดเยื้อกว่ากรณีฐาน ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของสถานการณ์และความเข้มงวดของมาตรการควบคุมการระบาด (2) ความเชื่อมั่นของประชาชนและธุรกิจ ท่ามกลางการระบาดหลายระลอกและปัญหาหนี้ครัวเรือนสูง (3) ความต่อเนื่องและเพียงพอของมาตรการภาครัฐเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และ (4) ปัญหา global supply disruption ที่อาจยืดเยื้อกดดันธุรกิจในภาคการผลิตและการส่งออก

ประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการฯ อภิปราย

- คณะกรรมการฯ เห็นว่าการระบาดของ COVID-19 สายพันธุ์ Omicron เป็นความเสี่ยงสำคัญที่อาจกระทบแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจได้ จึงต้องติดตามอย่างใกล้ชิด แม้ในกรณีฐานคาดว่าจะยังไม่กระทบการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในภาพรวม แต่สถานการณ์ยังมีความไม่แน่นอนสูง อาจส่งผลกระทบเป็นวงกว้างและยืดเยื้อกว่าคาดได้ ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของการแพร่ระบาดและความเข้มงวดของมาตรการควบคุม ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ประเมินว่า เศรษฐกิจไทยยังมีทิศทางขยายตัวต่อเนื่องในกรณีฐาน โดยการระบาดของสายพันธุ์ Omicron จะส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายในประเทศ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ และการส่งออกสินค้าในช่วงแรกของปี 2565 โดยข้อสมมติในกรณีฐานประเมินว่าแม้การแพร่ระบาดของสายพันธุ์ Omicron จะมีอัตราการแพร่เชื้อสูงกว่าสายพันธุ์ก่อนหน้า แต่ประสิทธิภาพของวัคซีนในปัจจุบันช่วยลดความรุนแรงของการเจ็บป่วยได้ในระดับหนึ่ง ดังนั้น จึงคาดว่ารัฐบาลจะใช้มาตรการควบคุมการระบาดเฉพาะพื้นที่และปิดการลงทะเบียนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยไม่มีกักตัว (Test & Go) เพียงชั่วคราว ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2565 ได้รับผลกระทบไม่มากนัก

เนื่องจากเดิมประเมินว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะเริ่มฟื้นตัวในอัตราเร่งขึ้นตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2565 ดังนั้น ภาคการท่องเที่ยวจะยังคงเป็นแรงส่งสำคัญของเศรษฐกิจ และช่วยให้เศรษฐกิจไทยสามารถฟื้นตัวกลับสู่ระดับก่อนการระบาดได้ในช่วงต้นปี 2566 สำหรับกรณีเลวร้าย มีข้อสมมติว่าสถานการณ์ระบาดของสายพันธุ์ Omicron จะขยายวงกว้างแม้จะมีการเร่งฉีดวัคซีน ซึ่งจะสร้างแรงกดดันต่อขีดจำกัดด้านสาธารณสุขในบางพื้นที่และส่งผลกระทบต่อয়รัฐบาลจำเป็นต้องยกระดับความเข้มงวดของมาตรการควบคุมการระบาดขึ้นมากกว่ากรณีฐาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปี 2565 ผ่านความเชื่อมั่นและการใช้จ่ายในประเทศที่ลดลง ตลอดจนจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลงมากกว่ามาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศของไทยและหลายประเทศทั่วโลก การพบการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวที่เป็นแรงส่งสำคัญ เศรษฐกิจไทยจึงฟื้นตัวกลับสู่ระดับก่อนการระบาดได้ช้ากว่ากรณีฐาน

- ตลาดแรงงานไทยจะใช้เวลาฟื้นตัวกลับสู่ระดับก่อนเกิดการระบาดนานกว่าการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวม จึงต้องติดตามเครื่องชี้ต่าง ๆ ที่สะท้อนมิติด้านคุณภาพของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะข้างหน้าจะมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องอาศัยเครื่องชี้ที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อให้สะท้อนการฟื้นตัวรายสาขาเศรษฐกิจและกลุ่มรายได้ โดยเฉพาะเครื่องชี้ด้านตลาดแรงงาน อาทิ จำนวนผู้ว่างงานและผู้เสมือนว่างงาน รายได้แรงงานที่สูญเสียไป โดยคณะกรรมการฯ ประเมินว่า แม้เศรษฐกิจไทยจะกลับสู่ระดับก่อนการระบาดได้ในปี 2566 แต่ตลาดแรงงานไทยในภาพรวมยังคงเปราะบาง สะท้อนจากแนวโน้มรายได้แรงงานนอกภาคเกษตรในปี 2566 ที่คาดว่าจะยังต่ำกว่าระดับก่อนเกิดการระบาด
- การระบาดของไวรัส COVID-19 นอกจากจะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะสั้นแล้ว ยังอาจมีผลต่อระดับศักยภาพการผลิตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวได้ โดยการลงทุนที่ชะลอออกไปจากความไม่แน่นอนที่สูงขึ้น อุปสรรคในการปรับตัวของแรงงานจำนวนมากที่ต้องหางานประเภทใหม่ ความจำเป็นของธุรกิจในการปรับกระบวนการผลิตเพื่อลดความเสี่ยงของการระบาด รวมถึงการลดการพึ่งพาห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) ที่อาจเปราะบางจากการหยุดชะงักของการผลิต เพื่อมุ่งเน้นให้กระบวนการผลิตต่อเนื่องมากกว่าการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ล้วนเป็นปัจจัยที่อาจฉุดรั้งระดับศักยภาพการผลิตได้ ดังนั้น การประเมินระดับกิจกรรมเศรษฐกิจเทียบกับศักยภาพ (output gap) ต้องคำนึงถึงผลกระทบดังกล่าวด้วย
- อัตราเงินเฟ้อของไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นชั่วคราวตามราคาพลังงานโลกและยังอยู่ในกรอบเป้าหมาย แต่จำเป็นต้องติดตามพลวัตเงินเฟ้อไทยและเงินเฟ้อโลกอย่างใกล้ชิด คณะกรรมการฯ เห็นว่าในปัจจุบันอัตราเงินเฟ้อของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นหลักโดยเฉพาะราคาพลังงาน โดยแรงกดดันต่อเงินเฟ้อไทยยังมีไม่มากเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจาก (1) เศรษฐกิจไทยเพิ่งเริ่มฟื้นตัวจากการระบาดหลายระลอก ส่งผลให้แรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์มีไม่มาก ซึ่งแตกต่างจากเศรษฐกิจหลายประเทศที่ฟื้นตัวกลับสู่ระดับก่อนเกิดการระบาดแล้ว (2) ยังไม่เกิดการส่งผ่านต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการไปยังการปรับขึ้นราคาสินค้าเป็นวงกว้างจนส่งผลให้เกิดการปรับขึ้นค่าจ้าง ซึ่งเป็นต้นทุนสำคัญที่จะส่งผลให้ระดับราคาปรับสูงอย่างต่อเนื่อง (second-round effect) เช่นที่เกิดขึ้นกับบางประเทศในกลุ่มประเทศ EMs ในละตินอเมริกา เนื่องจากกำลังซื้อของผู้บริโภคไทยยังไม่เข้มแข็งผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงยังไม่ปรับขึ้นราคาสินค้าและแบกรับต้นทุนที่สูงขึ้นไว้เอง และ (3) กลไกการดูแลจากภาครัฐมีส่วนช่วยลดแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปทานได้ในระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ดี คณะกรรมการฯ ประเมินว่า ในระยะข้างหน้า อัตราเงินเฟ้อมีความเสี่ยงด้านสูงในบริบทที่เงินเฟ้อโลกปรับสูงขึ้นเร็วและเกิดการส่งผ่านต้นทุนของผู้ประกอบการมายังผู้บริโภคมากขึ้น หากการแพร่ระบาดของสายพันธุ์ Omicron ซ้ำเติมให้ปัญหา global supply disruption ยืดเยื้อ รวมถึงหากราคาพลังงานโลกอยู่ในระดับสูงเป็นเวลานานอาจส่งผลให้ต้นทุนการผลิตโดยรวมเพิ่มสูงขึ้น กดดันให้ผู้ผลิตส่งผ่านต้นทุนและปรับขึ้นราคาสินค้าเร็วขึ้น จนอาจสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อและเงินเฟ้อคาดการณ์ได้ จึงเห็นควรให้ติดตามปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อพลวัตเงินเฟ้อไทยอย่างใกล้ชิด

- คณะกรรมการฯ เห็นว่า การเตรียมความพร้อมและประสานมาตรการภาครัฐเพื่อดูแลให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไม่สะดุดลงเป็นประเด็นที่สำคัญ เนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะข้างหน้ามีความไม่แน่นอนสูงจากหลายปัจจัย เช่น (1) ความยืดเยื้อของการระบาดและการกลายพันธุ์ของไวรัสสายพันธุ์ใหม่ (2) ความต่อเนื่องของมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐที่จะทยอยหมดลง และ (3) การส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้นจากราคาพลังงานโลกหากราคาก๊าซธรรมชาติและน้ำมันอยู่ในระดับสูงนานกว่าที่ประเมินไว้ ซึ่งจะบั่นทอนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ โดยคณะกรรมการฯ จะติดตามและประเมินปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ต่อเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังให้ความสำคัญกับการเร่งผลักดันมาตรการรวมหนี้สินเชื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อรายย่อยอื่น ๆ (debt consolidation) และมาตรการปรับปรุงโครงสร้างหนี้้อย่างยั่งยืน (มาตรการแก้หนี้ระยะยาว 3 ก.ย. 64) ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนสูง (debt overhang) ได้อย่างตรงจุดและเป็นรูปธรรม เป็นการลดทอนความเสี่ยงที่อาจจุดรั้งการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในระยะปานกลางได้

การดำเนินนโยบายการเงิน

คณะกรรมการฯ มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 0.50 ต่อปี เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง

คณะกรรมการฯ ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวได้ต่อเนื่องจากการฟื้นตัวของการใช้จ่ายในประเทศและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะทยอยกลับมาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ การฟื้นตัวในหลายสาขาธุรกิจมีแนวโน้มปรับดีขึ้นสอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ประเมินว่าการระบาดของสายพันธุ์ Omicron จะกระทบเศรษฐกิจในช่วงแรกของปี 2565 โดยยังมีความเสี่ยงด้านต่ำที่ผลกระทบอาจรุนแรงและยืดเยื้อกว่าคาด ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของสถานการณ์การระบาดและความเข้มงวดของมาตรการควบคุม นอกจากนี้ ยังต้องติดตามการฟื้นตัวของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะการจ้างงานและรายได้แรงงานที่ยังอยู่ต่ำกว่าช่วงก่อนการระบาด คณะกรรมการฯ เห็นว่านโยบายการเงินที่ผ่อนคลายต่อเนื่องจะช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในภาพรวม จึงเห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ ประกอบกับการดำเนินมาตรการด้านการเงินการคลังที่มีความต่อเนื่อง เน้นการฟื้นฟูและยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจ จะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้รายได้ฟื้นตัวอย่างเข้มแข็ง

คณะกรรมการฯ เห็นว่าเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ยังเคลื่อนไหวผันผวนในระดับสูงจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์ COVID-19 ที่อาจรุนแรงขึ้น และการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศอุตสาหกรรมหลักภายใต้แรงกดดันเงินเฟ้อในระดับสูง จึงเห็นควรให้ติดตามพัฒนาการของตลาดการเงินโลกและไทยอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ เห็นควรให้ผลักดันการสร้างระบบนิเวศใหม่ของตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (FX ecosystem) อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs ป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนมากขึ้น

คณะกรรมการฯ เห็นว่ามาตรการภาครัฐและการประสานนโยบายมีความสำคัญต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ โดยมาตรการสาธารณสุขเพื่อควบคุมการระบาดที่เอื้อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจฟื้นตัวต่อเนื่องยังมีความสำคัญ มาตรการการคลังควรสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจอย่างตรงจุด โดยเน้นการสร้างรายได้และเร่งเตรียม มาตรการเพื่อฟื้นฟูและยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจ ขณะที่นโยบายการเงินช่วยสนับสนุนให้ภาวะการเงิน โดยรวมยังผ่อนคลายต่อเนื่อง สำหรับมาตรการด้านการเงินและสินเชื่อควรเร่งกระจายสภาพคล่องไปสู่ผู้ได้รับ ผลกระทบให้ตรงจุดและลดภาระหนี้ ควบคู่กับการผลักดันให้สถาบันการเงินเร่งสนับสนุนการรวมหนี้สินเชื่อ ที่อยู่อาศัยและสินเชื่อรายย่อยอื่น ๆ (debt consolidation) และปรับปรุงโครงสร้างหนี้้อย่างยั่งยืน

ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายเพื่อรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับดูแลเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนและเต็มศักยภาพ และรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน **คณะกรรมการฯ ยังคงให้น้ำหนักกับ การสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเป็นสำคัญในปัจจุบัน** ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ จะติดตามปัจจัยสำคัญที่ ส่งผลกระทบต่อแนวโน้มเศรษฐกิจ ได้แก่ พัฒนาการของการคลายพันธู์ของ COVID-19 ความเพียงพอของ มาตรการการคลังและมาตรการด้านการเงินและสินเชื่อ และการส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้น โดยพร้อมใช้เครื่องมือ นโยบายการเงินที่เหมาะสมเพิ่มเติมหากจำเป็น

สำหรับในระยะปานกลาง คณะกรรมการฯ เห็นว่าควรประเมินนโยบายการเงินที่เหมาะสมแบบบูรณาการ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือ นโยบายการเงินต่าง ๆ ในการชั่งน้ำหนักระหว่างเป้าหมายด้าน เสถียรภาพราคา การดูแลการขยายตัวของเศรษฐกิจ และการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน เพื่อสอดรับ กับแนวโน้มเศรษฐกิจและความเสี่ยงที่อาจเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายใน ปัจจุบันสะท้อนการประเมินความเสี่ยงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ยังสูงกว่าความเสี่ยงด้านอื่น ๆ อย่างไรก็ตามไปข้างหน้า เมื่อเศรษฐกิจกลับมาขยายตัวในระดับปกติและมีความเสี่ยงลดลง การให้น้ำหนักแต่ละ เป้าหมายของการดำเนินนโยบายการเงินควรต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยเฉพาะในกรณีที่ ความเสี่ยงต่อแนวโน้มเงินเฟ้อหรือต่อเสถียรภาพระบบการเงินปรับสูงขึ้น ดังนั้น ท่ามกลางความไม่แน่นอน ที่เพิ่มสูงขึ้น การผสมผสานเครื่องมือเชิงนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบของนโยบายใน ระยะปานกลางจึงเป็นสิ่งสำคัญ

สายนโยบายการเงิน

5 มกราคม 2565